

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

G ante N

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](#)

650 GLV GLY

Glutēn, inis, n.t. & Glutinum, ni, u. Ld vocant Latini quod
 Greci xīmā. [P. 27 debet. Gall. Coll. gl. Ital. colla. Ger. Iem.
 Hisp. El engrudo, colla. Pol. Klry. Vng. Esyw, neyz] enyō. Ang.
 Glue, pastile, foulder.] Plin.lib. 11. cap. 39: Boum coris glutinum
 excoquitor, taurorumq; & id precipuum. Idem lib. 26. cap. 8:
 Laudatus Colophonium natione. Mylium, Preneste: specie
 autem nitidum, & quam simillimum taurino glutini.
 Glutinōfūs, fs, sum, Tenax, [xanthēs, xanthēs]. Gall. Gluent.
 Ital. Incollat. Ger. Iem, tincta, tiberoftige. Hisp. Coja pegajosa
 ex engrudo. Pol. Kiesmari. Vng. Esyw, ragado. Ang. Clamme,
 glemb.] Plin.lib. 35. cap. 16: Ptoris laus, ut recens sit & levis,
 linguaq; glutinosa. Colum. In Praefat. lib. 1: In Asia Myliaq;
 densa, etiam glutinosa terra maxime exubera.
 Glutino, nas, pen-cort. act. p. Coniungo, ferrumino. [P. 27 debet
 heidhik תְּבִיבָה chibber, xebba, eswet. Gall. Coller, glue, concus-
 dare. Ital. Conguere, incollare. Ger. Iem, psum, fägen. Hisp.
 Engordar o pegar en cosa. Pol. skleian. Vng. Meg esyw, kén. An.
 Tegne, to foulder.] Plin.lib. 35. cap. 15: Vis bituminis quis sul-
 phuris sit, discutit, attrahit, glutinat. Idem: Quo genere fistu-
 tur sanguis, & vulnera glutinatur. Hujus composita sunt:
 Agglutino, Coglutino, Deglutino, Reglutino: quorum signifi-
 cata vide suis locis.
 Glutinam cunctam, ti, n. f. Compactio, conjunctio. [P. 27 debet
 תְּבִיבָה machbereth, náth, xebba, eswet. Gal. Collement, collare. Ital.
 Incollare, compunctione. Ger. Iemung Hisp. Embra de engrudar o
 eswet. Pol. skleian. Vng. Esyw, z. Ang. A globo matter, m
 pez.] Plin.lib. 13. cap. 12: Deprehenditur & lenito oculis, sed
 medius infesta glutinamēta tenuia. Logur de chartis, xebba.
 Glutinatōs, os, m.t. [תְּבִיבָה mechabbé, xebba, eswet. Gall. Colle.
 Ital. Incollatore. Ger. Ein leomer. Hisp. Engrudador o pegador. Pol.
 skleian. Vng. Esyw, z. Ang. Glemer.] Cie. Attic.lib. 4: Etiam
 velim mihi mittas de tuis librariis duos aliquos, quibus ty-
 rannio utatur glutinatoribus: ad hoc, cetera administris, usq;
 imperes, ut sumant membranulam, ex qua indices hant.
 Glutio, ui, ui, uitum, act. q. Deoro. [P. 1. lib. 13] balib, xebba.
 Gall. Engelotus, aufer gluteum. Ital. Destrare, impictire.
 Ger. Säinden verschüden. Hisp. Tragar. Pol. pol'yan. Vng. El nyoln. Ang. To swallow. Juvenal. Satyr. 4: Quales tunc epu-
 las ipsu gluti paratum induperarem.
 Glutto, nis, gulofus. [תְּבִיבָה. Pol. pol'skay. Vng. Torkos, tob-
 zide, lalmya.] Ambrosius: Sic amat Diabolus filios suos ut per
 dat: sicut amat glutto porcellum ut edendet.
 Glutto, alay, ayay, gulofus.
 Glutis, a, om, apud antiquos inventur pro cousto, unito, &
 bene subasto. [Pol. asyduus. Vn. bise vert.] Cato cap. 45:
 Locut bipallo subactus sit, beneq; glatus sit. Eadem hæc
 verba repetit Plin.lib. 17. cap. 8.
 Glycea, narium ulcera apud Paul. Aegin.
 Glyceratōn, glycyrrhiza, Diose.lib. 3. cap. 6.
 Glycymerides, γλυκύμερις, l'icus genus: quod à Macrobo
 enumeratur inter delicias in adiciali cena Lentuli Flaminis
 apposita. Plin.lib. 32. cap. 11: Inter cancerum genera enumera-
 tur chamae glycymerides, majores quam pelorides. Quo no-
 mine videtur significare, vel glycymeridas nondum adulatas,
 vel genus aliquid iusta glycymeride minus.
 Glycyfide, γλυκύφιδη. Pol. s'maria.] Dioscoridi, Herba quæ
 nomine nomine Ptonis vocant. Plin.lib. 27. cap. 10. Glycyfis
 de, quam aliqui ptoniam, aut pentorobon vocant, z.
 Glycyrriza, z, f.p. [γλυκύριζα. Gall. Regaliza. Ital. Regalizia.
 Ger. Säfrmar, siboth. Hisp. Regaliza. Pol. Lakonya. Vn. Liqui-
 riza, ede gyker. Ang. Liquore.] Frutex est exigua, ramo habens
 duorum cubitorum, folia lentisco similia, florem accen-
 dentem ad hyacinthum: fructum pilularum platani magnitudine,
 sed asperiorum, cumq; inclusum siliquis, lenti modo
 subtilibus: radices autem longas colore buxeo, sapo-
 te dulci: unde & nomen accepit, quasi dulcis radix. The-
 ophrast.lib. 9. plantarum, Scythicum radicem appellavit. Offici-
 na hodie corrupto nomine vocant Liquiritiam. Maxima ejus
 copia provenit in agro Franconiens.

Glyciflūcon, abitoron, apud Diose.lib. 3. cap. 27.
 Glycyrrhymus, vietus ratio animum demulcens ac suave in-
 genium.
 G. ante N.
 Gnaphalium, n. f. [γναφάλιον. Ger. Kurzstrauß. Ital. Pol. Koch-
 k. An. Culicende.] Herba quam quidam chamazelon nomi-
 nant, cuius folia ita alba, ac mollia sunt, ut his utantur pro
 tomento. Plin.lib. 27. cap. 10.
 Gnaphalon, [γναφάλιον. Pol. Orlíkiskofka. Vn. Nemex.] Ge-
 nus tomenti, ex lana illa scilicet brevi, atq; concisa, quæ vesti-
 bus a fullone poliendo detrahitur. Vnde ea, quorum natura
 mollis, candida, & omnino lanaea est γναφάλιον, appellantur.
 [Pol. Majoch, rejk, juicék.]
 Gnaphalium, γναφάλιον. Aristoteli, Avis est vocalis ac pulchri col-
 oris, cui à gnaphalo tomenti genere nomen est.

GNA GNE GNO

Gnaphos, Frutex est spinosus, & nascens ex carduo, qua-
 panis recenter textis lana inducitur. Hæc Petrus, quia
 men nullius eorum qui de flirpium differentes aliquid co-
 serpent, testimonio confirmat.
 Gnarus, ri, m.f. & Narus, Navus, Sciens, peritus. [P. 27 debet
 תְּבִיבָה chacham, i'mesas. Gall. Savant et expert, b'ra'vud.
 Ital. Dotto, iustitiae, experto, intendente. Ger. Erfäh'ner, i'mesas.
 Bel. Verkandis. Hisp. Sabio, y experimentado. Pol. 27 debet
 my. Vng. Todes. Ang. Expert, i'kafel.] Plin.lib. 9. cap. 23: Con-
 cha ipsa quam manum videt, comprimit, operiq; opti, ga-
 ra propter illas se peti. Cicero in Oratore: Petiles graus quibus
 orationis modis animi moveantur. Idem pro Seilo: Graus
 & prudens impendentium malorum. Plautus in Afric: Ten-
 toresq; acerimus, gnarusq; nostri tergi. Qui sepe acutus-
 stras scapulas cicatrices indiderunt. Accipiter aliquando
 palpiv, pro cognito. Tacit.lib. 1: Tradebantur in palam
 gnarus vincentibus, iniquam nefesci. Idem lib. 12: Atque
 ea pars militis maximè gnara est. Idem lib. 13: Idq; natus
 gnatitatis locorum, occulta fuga sparsi, illi gl'obs expedit
 tentare. Horum contraria sunt Ignarus & ignorans.
 Gnatus, ratis, f.t. Scientia, peritia, astutia. [P. 27 debet 27 debet
 תְּבִיבָה i'mesas, i'mesas. Gall. Savoir et experience. Ital. Scienza
 intelligere, a'perire. Ger. Wiss'heit, i'mesas. Hisp. i'mesas
 aquela sciencia experimental. Pol. Wiedenschi, i'mesas. Ve
 Tadomay, okosag. Ang. skilful, i'kafel.] Salust. Natus aliud
 gnarus in loco, occulta fuga sparsi, illi gl'obs expedit
 tentare. Horum contraria sunt Ignarus & ignorans.
 Gnatus, adverb. Peritè, & quando que appetit. Europe
 Gall. Delicament, appetitum. Ital. Dottemente, appetitum. Ger.
 Wissentlich/gan besser. Hisp. sabia y claramente. Pol. Bialow,
 i'mesas. Vng. i'vissintudjan. Ang. skilfull.] Apuleius q
 gnari in nostris oculis contemplati sumus. Vide in dicit
 IGNORO.
 Gnat: i'c, pro gnare antiqui dixerunt: à quo Prognostic
 suo loco. [Vn. i'kafel.]
 Gnarus, hac voce uisu est Plinius in Prologo Familia
 gumentum nunc vicissim volo remigare, ut quicunque
 gnarus: id est, gnati. In Lexico etiam Latinogrecis
 Turnebus se reperiile gnarus γνάρας, & gnarata γνάρα.
 Gnathos, [תְּבִיבָה] ledit, y'adit. Gall. Iste, brach. Ital. Gom-
 ma, masole. Ger. Ein bad oder wang. Hisp. Brea, mandibula.
 Pol. Pol'sek. Vng. Posa. Ang. The cheek.] Latine gnathal-
 vate dicitur, aut bucca. Inde apud Terentium, Gnatop-
 tus. Hinc componitur Tetragnathius, τετραγναθ, gnatho-
 neum, ita dictum à discutu linearum, quatuor maxilla
 specimen referentium. Autor Plin.lib. 29. cap. 4.
 Gnatus, ti, m. f. Filius: [תְּבִיבָה, ate. Gall. Filius, i'mesas. Ital. Nato-
 lo. Ger. Ein Sohn. Hisp. El hijo. Pol. syn. Vng. fi. Ang. kin-
 se.] cui eadem ratione p'sponitur g, qua & gnaro. Cicero
 Planc: Quanquam ad præcepta tetas non est gnata, et p'ca.
 Idem 1. de Divin. O' gnata, z. Dulces gnati. Luct. lib. 4
 Gnatus, vi, m. f. & Navus, Celos, strenuus. [תְּבִיבָה
 ghibrə תְּבִיבָה schokdə, shvəgə, φίδη, φίδη. Gall. Ibo, i'mesas.
 Ital. Prelio, dilectio. Ger. Drutig, gesessen, harrig. Hisp. i'mesas,
 vigilante, prelio. Pol. Obotay, i'serim. Vng. Serre, gom, jeng-
 matos. Ang. Valiant, lusty, active and quick.] A' navium i'mesas
 ut quibusdam placet. Grammatici protela figuram ap-
 pellant, quando apponitur litera principio dictiorum: ut Gna-
 tus, pro natus, gnatus, pro notus. Plautus Mol. Simulacrum
 gnatos esse ad hanc rem mecum vos omnes volo. Harat. 1.
 Epist. & Gnatus man' forum, & ve'pertinus petre'li Osid.
 1. de Ponto, Eleg. 1: Nec fat, & ambrosiam, laudes, epulat
 deorum Det mibi formosa gnava iuventa manus.
 Gnaviter, adverbium, diligenter, accuratè, fluidolc. [dilig-
 enciam. Gall. Diligentement, habilement. Ital. Diligentemente,
 laborens. Ger. Beispiattich frutigich. Hisp. Prempta y diligente-
 mente. Pol. C'prilie, y'kula. Vng. Semre, engalmazni. Ang.
 Valiant, lusty, active and quick.] Liv. 10. ab Vibe libi aliquandis nec celis
 ab armis, nec gnaviter pugnatum. Plaut. Cistel. Vi me, quem
 ego amarem gnaviter, fineret cum eo vivere.
 Gnösön, [gnos. Vn. Kedip, tag.] Aquile genus, à Latini fa-
 cerū interpretatur, velut v'ru lo' u'q; incorrupta origine me-
 dia magnitudine, colore subrutilo, raro visum. Plin.lib. 10. cap. 3.
 Gneus, corporis insigne, & prænomen à generando dictum:
 ut ex Greco γνήνης apparuit. Fellus.
 Gnidie, sive potius Cnide, xebba. Piscis genus, quod Latini Vni-
 ca appellant. Nomen accepit à nōn nō: hoc est, à mordet.
 Gnitur. Pro gniatur Veteres dixerunt, & gnatus, pro genit.
 Gnōmā, ing'it Fellus. Genus est machinul, quæ regiones ago-
 rū dignoscuntur: quod Graci dicunt γνωμη. Pol. Kanim, id
 ὑπάγεια διάλει. Vng. Bildmeier, tag. Aut. Ammianus

